

CSERKÉSZÚTON Afrikában

Utjaink Abidjanban elváltak. Csoportunk két tagja Guineába kellett volna, hogy menjen. Sajnos a kommunista befolyás alá került kormány ott a cserkészetett időközben betiltotta, így Guineát kihagyva Szenegáliába indultak. Mi ketten Ferivel Libériát vettük célba, bele is találtunk, még pedig az esős évszak kellős közepében.

A MEZITLÁBAS LIBÉRIAIK TÁBORÁ
A MÉRGES KIGYÓK KÖZÖTT.

Robertsfielden egy volt osztálytársam várt rám, akivel Amerikában együtt jártunk egyetemre. Ugy meghízt, hogy nem ismertem rá. Most a híres Firestone gumiültetvények jogi tanácsosa és neki köszönhetjük, hogy légkondíciós vendégszobában helyeztek el bennünket. Megérkezésünk után nem sokkal autóbá utlítottak s elindultunk az ültetvények megsejnéllésére.

Az igazgatóság bőkezűen támogatja a cserkészetett. Az ültetvényeken látogatásunk idején hat csapat működött kb. 200 taggal. Meglátogattuk állandó táborhelyüket is, egy dzsungel-irtás közepén felépített tágas, három oldalán nyitott téglaépülettel, ahová a hirtelen jövő nagy esők elől menekülnek, vagy éjszakáznak. A tisztást egy láb széles futóárok veszi körül, melyben éjszakára ároktűzet raknak a kigyók ellen. Az őrség a tüzet egész éjszaka táplálja. Libériában valameny-nyi kigyófajta mérges és hiába simogatják, nem szelidül meg. Ez persze délamerikai olvasóink számára nem újság. Főleg azonban azért írom le ilyen részletesen, hogy a clevelandiak ne vágjanak úgy fel arra az egy szál csörgőkigyóra, amit új cserkészpark-jukban találtak. (Különben is meg vagyok győződve róla, hogy az egyik vezető kötözött babacsörgőt a kigyó farkára!)

A Kuszónövényekkel benőtt fákon tanyázó madarak rikácsolása és majmok visítása között hagytuk ott a táborhelyet, hogy magukkal a cserkészekkel is megismerkedjünk. Egy úgynevezett "community center"-ben

gyűltek össze kedvünkért, szokásukhoz híven mezitláb. Cipője bizony még nagyon kevés fekete fiúnak van, pedig a porban tanyázó és bőr alá befuródzó férgek miatt az egészségügyi hatóságok ugyancsak ajánlják a cipőt, vagy legalábbis szandál viselését. Ha a cserkészek nem is, az őrsvezetők már viselnek cipőt, a tiszték pedig térdharisnyát is.

A Firestone ültetvényen cserkészek körben eltöltött érdekes este után Monroviába tettük át székhelyünket, ahol az Országos Intéző Bizottság tagjai láttak vendégül, köztük egy volt hadügyminiszter, a pénzügyminiszter-helyettes és az egyik középiskola igazgatója. Napközben a város érdekeségeit nézegettük és udvariassági látogatásokat tettünk (például a külügyminiszternél), estéinket a tiszteleltűnkre összegyűlt cserkészcsoportokkal töltöttük. Ha tudtuk volna, hogy egy igazolt magyar cserkészvezető mint misszionárius Libériában működik, bizony felkerestük volna. Ez azonban csak afrikai utunk végeztével derült ki. Közben Dakar felé vettük utunkat.

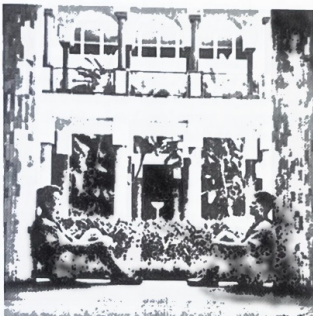
Ördög-táncosok

A "SÖTÉT" AFRIKA "SÖTÉT" TITKAI.

A Szenegáliában reánk váró sok meglepetés közül egyik az volt, hogy senki sem várt ránk. Azt hittük ugyanis, hogy Szultán és a Madárétkü kijönnek elélnk a repülőtérré. Egy másik meglepetés az volt, hogy az országnak

kormányja sem volt. Előző héten ugyanis kis forradalom történt. Harmadik meglepő hírünket az amerikai követségen tudatták, miszerint egy francia cserkészvezető óhaját bennünk vendégül látni dakári tartózkodásunk alatt. Ezzel azonban még nem volt vége.

A házszámot rosszul adták meg s így a keresett helyet nem találtuk. Viszont teljesen véletlenül befutottunk abba a protestáns ifjúsági otthonba, melynek felkeresését még Nigériában lelkünkre kötötték. Ez volt a negyedik meglepetés.

Ezekután bizonyára nem csodálkoztok, hogy az ifjúsági otthon igazgatója jól ismerte a keresett francia vezetőt és elvezetett házához. Ezen már mi egy cseppet sem csodálkoztunk. Mégis mikor egy dakári rajvezető előhúzza ysebből az amerikai és kanadai magyar leánycserkészek csoportképét; hitetlenkedve egymásra néztünk.

"Kicsi a világ!"- tartja az ukeletű közmondás. Erre utunk során többször rá is jöttünk. Már említettem, hogy Nigériában olyan cserkészekkel találkoztunk, akik az angliai jubileumi jamboreen résztvettek egy magyar tábor-túzon. Tunisban és Togóban magyar zenével kedveskedtek füleinknek. Ghánában magyar szerzetessel találkoztunk. Egy Afrikában turázó német csapat vezetőjéről kiderült, hogy Gdöllőn járt. Dahomeyban egy repülőterit alkalmazott jött oda hozzánk nagy örvendezve, hogy újra magyar cserkészeket lát. Kiderült, hogy Bad Ischl-ből, az 1951-es világ-táborból ismeri őket.

Ezekután érthető a dakári rajvezető barátunk magyarázata is. 1955-ben résztvett a kanadai világjamboreen s ott fényképezte le a magyar leány cserkészeket látogatásuk alkalmával.

Eltekintve az óriási felhőszakadástól, ami majdnem kiöntött bennünket szállásunkról, Szenegáliában is jól éreztük magunkat a cserkészek körében. A katolikus cserkészszevetség központjában rendeztek fogadást számunkra. Természetesen ott voltak a többi szö-

vetségek kiküldöttei is. Mint már korábban Togóban és Ghánában, itt is arról értesültünk a vezetőkkel tartott megbeszélések alatt, hogy a cserkészet helyzete nem a legjobb. Reméljük azonban, hogy nem jutnak a guineai cserkészek sorsára, akiknek működését a kormány lehetetlenné tette.

TEVENYEREGGEL CASABLANCÁTÓL NEW YORKIG.

Afrikai utunk végső állomásaként ismét az arabusok földjére kerültünk: éspedig Marokkóba. Itt értük utól két társunkat is, kik közül Szultánnak nyomra ekkor már végleg nem vette be az afrikai ételeket, s így szegény Casabának két ember helyett kellett ennie. "Kesélyű sojs ez kéjem", mondhatná egy kiscserkész.

Casablancában a Közkutatásügyi Minisztérium ifjúsági és sport-osztálya helyeztet el bennünket a Sportpalota alagsorában, amit átvonuló-szállásnak rendeztek be kiránduló fiatalok és versenycsapatok számára. A szállás előcsarnokában az arab stílusnak megfelelően alacsony asztal körül tevenyergek álltak székek helyett. Mindnyájunknak nagyon megtetszettek s én el is határoztam, hogy veszek egyet. A többiek is szerettek volna emléktárgyakat vásárolni, hogy az otthoniaknak valamivel kedveskedjenek. Casaba azonban óva intett bennünket attól, hogy a bazarba elmenjünk, mert előzőnap ott neki már a szebeit kiforgatták.

Szerencsénkre a "Marhaba" szállodába mentünk pénz váltani, a pénztáros magyar volt. Akkor már tartuk, hogy a "marhaba" arabul "Isten hozott"-at jelent és nem lepődünk meg, amikor így köszöntött. Elmondta, hogy Spanyolországban járt egyetemre, onnan jött át szerencsét próbálni. Az ő segítségével vásároltuk afrikai emléktárgyakat, beleértve a tevenyerget is, amit aztán Párizson és Amszterdámon keresztül New Yorkig ölben kellett tartanom, mert sem a csomagtartóra, sem az ülés alá nem fért be.

Párizsban már magyar cserkészek vártak ránk, az ascholdingi jubileumi táborból jól ismert Citroen kocsival. Fellelevenítettük a tábor vidám élményeit, előadtuk afrikai kalandjainkat s azután szétszéledtünk három világtáj felé: ketten északnak, Belgiumba, egy keletnek, Ausztriába s én, a krónikás nyugatnak, az Egyesült Államokba. Amszterdamban megegyeztet találkoztam hollandiai cserkészeinkkel, s aztán nekivágtam a levegő-óceánnak. Több mint két hónap telt el azóta, hogy a kanadai magyar jubileumi táborban elbucsuztam a 400 résztvevőtől. Attól kezdve állandóan uton voltam. Megpróbáltam röviden összefoglalni magamnak a tapasztalatokat s levonni belőle a tanulságot:

Jubileumi évünk világosan megmutatta a magyar cserkészélet belső és külső erejét. Négy világrészen, öt jubileumi táborban mutatták meg csapataink felkészültségüket. Helyi munkájuk és nemzetközi szerepléseik eredményeként, mint azt a cserkészvezetői világkonferencián felmérhettük, a magyar cserkészélet széleskörű megbecsülésnek örvend. Afrikai utunkkal pedig, úgy érzem, megismerteltük az 1959-es távolkeleti ut sikerét és működési területünket, valamint külgügyi szolgáltatunkat egy újabb világrészre terjesztettük ki.

Befejezésül hadd álljon itt egy arab csatakiáltás:

Adszizsi, adszizsi, á, u, á,
Adszizsi, adszizsi, zim, bum, bá,
Zim, bum, bá,
Á, u, á,
Áááááá...

Most pedig Istenhozzádot mondok a nigériai yoruba törzs nyelven: "Adábó! Adábó!"

(Ede bá')

A BUFFALOI ANGOL NYELVŰ ISKOLA - CALASANTIUS PREPARATORY SCHOOL.

Az iskola alapítóinak az volt a célja, hogy tehetséges gyermekeket előkészítsen a legjobb képességet nyújtó egyetemekre. Mint magyar kezdeményezés, emellett közvetve és közvetlenül szolgálja a magyar ügyet.

Nemcsak Buffalo környékéről, de Amerika egész területéről küldik a szülők tehetséges gyermekeket ebbe a magas nivóju magyar intézetbe és ezáltal a magyar nevelő szellemnek nagy elismeréssel adóznak. Az iskola körül kialakult intellektuális csoport a bizonyossága annak, hogy sok amerikai értelmiségi számára jelent a magyarság magasabb kultúrát. Ezzel egyidőben az iskola diákjai jobban megismerkednek a középeurópai problémákkal, mint bármely hasonló intézetben.

Közvetlenül azáltal szolgálja az iskola a magyarságot legjobban, hogy már ebben az elmúlt esztendőben is 16 magyar növendéke volt, akik az intézet mellett létesített fiuotthon diák tagjai is. Többen közülük ösztöndíjban részesülnek a Magyar Piarista Diákszövetség stipendium alapján.

A Magyar Piarista Atyák az intézetet most bővíteni kívánják, hogy a jelentkezők növekvő számát elhelyezhessék. Mint minden évben, most is az amerikai és magyar társadalomhoz fordulnak, ahonnan a támogatást kapják. Minden adomány természetesen adómentes.

A bővítéssel kapcsolatban a vezetőségnek az a célja, hogy az iskolán belül magyar intézményeket létesítsen. Tervebe vették magyar internátusi szobák berendezését, valamint egy Juliánus, vagy Körösi Csoma szeminárium megszervezését az intézetben belül.

Kérjük, hogy az érdeklődők írjanak részletes felvilágosításért a következő címre: Calasantius Preparatory School, 175 Windsor Avenue, Buffalo 9, N.Y.

F i g y e l e m !

A Niagara vizesés közelében lévő Derby-ben lehetőség van arra, hogy a Piarista Fiuotthon létszámát 50 főre emeljék.

KIK JELENTKEZHETNEK FELVÉTELRE ?

- 1./ Akik tizedik életévüket már betöltötték, de a tizenötödikét még nem érték el. /Elemi iskolások./
- 2./ Akik magyar nyelvű oktatást is óhajtanak a következő tárgyakból: történelem, földrajz, irodalom és ének.
- 3./ Akik a szülők elfoglaltsága miatt tanulmányi és egyéb felügyelet nélkül vannak.

ELLÁTÁSI DÍJ egész évre \$ 900.-, ami havonként is fizethető.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: június 30.

További felvilágosításokért a szülők forduljanak közvetlenül :-
REV. PREFECT PIARIST FATHERS, Old Lake Shore Road, DERBY, N.Y.

A Fiuotthon növendékei a 2. sz. BKG csapat tagjaként vehetnek részt a cserkészmunkában. S I E S S T E I S J E L E N T K E Z N I ! -